

Lovtidende A

2017

Udgivet den 25. august 2017

18. august 2017.

Nr. 990.

Bekendtgørelse af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed

Herved bekendtgøres lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1356 af 23. oktober 2016 med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1734 af 27. december 2016 og § 3 i lov nr. 113 af 31. januar 2017.

Afsnit I

Fælles bestemmelser om autorisation af sundhedspersoner

Kapitel 1

Formålet med autorisationsordninger

§ 1. Lovens formål er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med fare eller særlig fare for patienter.

Stk. 2. En autorisation efter denne lov giver indehaveren ret til at anvende en bestemt titel, jf. afsnit II.

Stk. 3. For læger, tandlæger, kiropraktorer, jordemødre, kliniske tandteknikere, kontaktlinseoptikere og optometristers samt tandplejere forbeholdes den autoriserede endvidere ret til at udøve en bestemt sundhedsfaglig virksomhed, jf. afsnit II.

Kapitel 2

Meddelelse af autorisation

§ 2. Autorisation meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed til personer, der har gennemført en nærmere bestemt uddannelse, jf. afsnit II. Styrelsen for Patientsikkerhed fører registre over de forskellige grupper af autoriserede sundhedspersoner.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om meddelelse af autorisation, herunder om periodisk fornyelse af autorisation.

Stk. 3. Autorisation kan ikke meddeles den, der opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. §§ 7-7b.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om offentliggørelse af meddelte autorisationer.

§ 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson, som er nødvendig for gennemførelsen af over-

enskomst om fælles nordisk arbejdsmarked og direktiver vedtaget af Den Europæiske Union.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed meddeler autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den tilsvarende danske uddannelse. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af virksomhed. Autorisationen kan tidsbegrænses.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om adgang til midlertidig og lejlighedsvis udøvelse af sundhedsfaglig virksomhed uden autorisation, som er nødvendig for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer (anerkendelsesdirektivet). Sundhedsministeren kan endvidere fastsætte betingelser for den midlertidige og lejlighedsvis udøvelse af sundhedsfaglig virksomhed her i landet samt regler om, i hvilket omfang rettigheder og pligter fastsat i eller i medfør af denne lov finder anvendelse for den midlertidige og lejlighedsvis udøvelse af sundhedsfaglig virksomhed.

§ 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter gebyrer for Styrelsen for Patientsikkerheds meddelelse af autorisation efter denne lov samt gebyrer for tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge eller specialtandlæge baseret på uddannelse gennemført i Danmark eller i udlandet.

Kapitel 3

Tilsyn, tilsynsforanstaltninger og fraskrivelser

Tilsyn

§ 5. Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner og sundhedspersoner, der handler på disses ansvar.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed fører endvidere tilsyn med andre personer end sundhedspersoner, jf. stk. 1, der

udøver sundhedsfaglig virksomhed inden for sundhedsvæsenet.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med ledere af plejecentre, plejehjem og lign., hvortil der ikke er knyttet en fast læge.

Stk. 5. Styrelsen for Patientsikkerhed kan bemyndige personer til at udøve tilsyn efter stk. 1, 2 og 4.

Stk. 6. Styrelsen for Patientsikkerhed fører endvidere tilsyn med personer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer (anerkendelsesdirektivet) midlertidigt og lejlighedsvis udøver sundhedsfaglig virksomhed her i landet, jf. § 3, stk. 3. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om udførelsen af tilsynet, herunder de tilsynsforanstaltninger, der kan iværksættes, jf. dette kapitel.

§ 6. Personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, og at medvirke ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger.

Stk. 2. Arbejdsgivere for personer omfattet af § 5, stk. 1, 2 og 4, er forpligtet til på begæring af Styrelsen for Patientsikkerhed at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed eller personer, der af styrelsen er bemyndiget til at udøve tilsynet, jf. § 5, stk. 5, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til sygehuse, plejehjem og lign.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan til brug for tilsynet med autoriserede sundhedspersoner fastsætte regler om udveksling med andre landes sundhedsmyndigheder af oplysninger vedrørende disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller andre alvorlige konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af autoriserede sundhedspersoners virksomhed.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om, at Styrelsen for Patientsikkerhed kan pålægge personer inden for sundhedsvæsenet at foretage anmeldelser og indberetninger vedrørende deres faglige virksomhed.

Fratagelse af autorisation

§ 7. En autoriseret sundhedsperson kan fratages autorisationen efter § 11, hvis den pågældende må antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af

- 1) en fysisk tilstand, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet,
- 2) sygdom eller misbrug af rusmidler el.lign., der midlertidigt eller varigt gør den pågældende uegnet til udøvelse af erhvervet, eller
- 3) grov forsømmelighed ved udøvelse af erhvervet.

§ 7 a. En autoriseret sundhedsperson kan fratages autorisationen efter § 11, hvis den pågældende

- 1) ikke afgiver de i § 6, stk. 1, omtalte oplysninger til gennemførelse af tilsynet og ikke medvirker ved tilsyn ef-

ter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger,

- 2) ikke overholder en dom eller afgørelse i medfør af § 8 eller § 8 a,
- 3) overtræder en afgørelse efter § 9, stk. 1 eller 2,
- 4) overtræder et forbud udstedt i medfør af § 9 b, stk. 1,
- 5) overtræder et påbud udstedt i medfør af § 10, stk. 1, eller § 10 a eller
- 6) overtræder en afgørelse om suspension udstedt i medfør af § 10 c, stk. 1.

§ 7 b. Styrelsen for Patientsikkerhed fratager en sundhedsperson dennes autorisation her i landet, hvis den pågældende sundhedspersons udenlandske autorisation vedrørende samme erhverv bliver frataget administrativt eller ved dom i udlandet, jf. dog stk. 2. Tilsvarende gælder i de tilfælde, hvor vedkommende i øvrigt i udlandet administrativt eller ved dom bliver begrænset i sin ret til at udøve det erhverv, som er omfattet af den danske autorisation.

Stk. 2. Der skal ikke ske fratagelse af autorisationen her i landet, hvis de forhold, som har begrundet autorisationsfratagelsen i udlandet, er af en sådan karakter, at disse forhold udført her i landet åbenbart ikke ville have medført en fratagelse.

Indskrænkning af virksomhedsområde

§ 8. En autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde kan indskrænkes efter § 11, hvis den pågældende må antages at være til fare for patientsikkerheden på et eller flere faglige områder på grund af alvorlig eller gentagen kritisk faglig virksomhed.

Stk. 2. En autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde kan indskrænkes efter § 11, hvis vedkommende må antages at være til fare for patientsikkerheden, fordi den pågældende er uegnet til udøvelsen af erhvervet på grund af forhold nævnt i § 7, nr. 1 og 2.

§ 8 a. Styrelsen for Patientsikkerhed indskrænker en autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde i de i § 7 b nævnte situationer, hvis sundhedspersonen administrativt eller ved dom har fået indskrænket sin udenlandske autorisation eller retten til at udøve det erhverv, som er omfattet af autorisationen her i landet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der skal ikke ske indskrænkning af virksomhedsområdet her i landet, hvis de forhold, som har begrundet indskrænkningen i udlandet, er af en sådan karakter, at disse forhold udført her i landet åbenbart ikke ville have medført en indskrænkning.

Midlertidig fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde

§ 9. Styrelsen for Patientsikkerhed kan midlertidigt fratage en autoriseret sundhedsperson dennes autorisation, hvor der er begrundet mistanke om, at sundhedspersonen er til fare for patientsikkerheden på grund af grov forsømmelighed ved udøvelse af erhvervet, jf. § 7, nr. 3, eller fordi vedkommende er uegnet til udøvelsen af erhvervet på grund af forhold nævnt i § 7, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan midlertidigt indskrænke en autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde, hvor der er begrundet mistanke om, at sundhedspersonen er til fare for patientsikkerheden på et eller flere faglige områder på grund af alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, eller fordi vedkommende er uegnet til udøvelsen af erhvervet på grund af forhold nævnt i § 7, nr. 1 og 2.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed kan endvidere midlertidigt fragte en autoriseret sundhedsperson dennes autorisation eller midlertidigt indskrænke en sundhedspersons virksomhedsområde, hvis sundhedspersonen overtræder et forbud udstedt i medfør af § 9 b, stk. 1, overtræder et påbud udstedt i medfør af § 10 eller overtræder en afgørelse om suspension udstedt i medfør af § 10 c.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan endvidere midlertidigt fragte en autoriseret sundhedsperson dennes autorisation eller midlertidigt indskrænke en sundhedspersons virksomhedsområde, hvis sundhedspersonen ikke afgiver de i § 6, stk. 1, omtalte oplysninger til gennemførelse af tilsynet eller ikke medvirker ved tilsyn efter Styrelsen for Patientsikkerheds nærmere anvisninger eller overtræder et påbud udstedt i medfør af § 10 a.

Afgørelse med vilkår

§ 9 a. Styrelsen for Patientsikkerhed kan undlade at indbringe en sag om autorisationsfratagelse, jf. § 7, nr. 1 og 2, og indskrænkning af virksomhedsområde, jf. § 8, stk. 2, for domstolene og undlade at træffe afgørelse om midlertidig autorisationsfratagelse, jf. § 9, stk. 1, jf. § 7, nr. 1 og 2, eller midlertidig indskrænkning af virksomhedsområde, jf. § 9, stk. 2, jf. § 7, nr. 1 og 2, på vilkår af at den pågældende autoriserede sundhedsperson i en nærmere fastsat periode overholder betingelser om behandling, kontrolforanstaltninger m.v. Styrelsen for Patientsikkerhed kan forlænge den fastsatte periode.

Stk. 2. Ved manglende overholdelse af vilkår, jf. stk. 1, kan Styrelsen for Patientsikkerhed genoptage sagen om autorisationsfratagelse, jf. § 7, nr. 1 og 2, indskrænkning af virksomhedsområde, jf. § 8, stk. 2, midlertidig autorisationsfratagelse, jf. § 9, stk. 1, jf. § 7, nr. 1 og 2, eller midlertidig indskrænkning af virksomhedsområde, jf. § 9, stk. 2, jf. § 7, nr. 1 og 2.

Forbud

§ 9 b. Styrelsen for Patientsikkerhed kan give en autoriseret sundhedsperson forbud mod helt eller delvis at udøve sin faglige virksomhed, mens styrelsen oplyser en sag om midlertidig autorisationsfratagelse, jf. § 9, stk. 1, eller om midlertidig indskrænkning af virksomhedsområde, jf. § 9, stk. 2.

Stk. 2. Forbud efter stk. 1 om, at en sundhedsperson straks ophører med at udøve faglig virksomhed, kan meddeles, hvor det af hensyn til patientsikkerheden skønnes nødvendigt som følge af begrundet mistanke om fare for patientsikkerheden på grund af manglende egnethed som følge af forhold nævnt i § 7, nr. 1 og 2, eller alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 3. Forbud efter stk. 1 meddeles for en nærmere angiven kortere periode, som kan forlænges.

Påbud

§ 10. Styrelsen for Patientsikkerhed kan give et fagligt påbud til en autoriseret sundhedsperson om ændring af dennes virksomhed, hvis sundhedspersonen antages at være til fare for patientsikkerheden på grund af alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan inden meddelelse af påbud efter stk. 1 indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet.

§ 10 a. Styrelsen for Patientsikkerhed kan, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret sundhedsperson er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 7, nr. 1 og 2, give sundhedspersonen påbud om at lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger samt at udlevere relevante helbredsoplysninger til brug for styrelsens oplysning af sagen.

Skærpet tilsyn

§ 10 b. Styrelsen for Patientsikkerhed kan for en nærmere angiven periode iværksætte skærpet tilsyn med en person omfattet af den i § 5, stk. 1, 2 og 4, nævnte personkreds, hvis styrelsen har begrundet mistanke om, at den pågældende vil kunne udgøre en forringet sikkerhed for patienter på grund af kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan forlænge den fastsatte periode, jf. stk. 1.

Suspension

§ 10 c. Bliver Styrelsen for Patientsikkerhed som led i tilsyn bekendt med, at en autoriseret sundhedsperson ophører med at udøve faglig virksomhed i Danmark på grund af sygdom, udrejse, pension el.lign., kan styrelsen suspendere den pågældende sundhedspersons autorisation. Styrelsen for Patientsikkerhed kan træffe afgørelse om suspension, hvor der er begrundet mistanke om, at sundhedspersonen vil kunne være til fare for patientsikkerheden på grund af alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed eller uegnethed til udøvelsen af erhvervet, hvis den pågældende genoptager faglig virksomhed i Danmark og styrelsen ikke får kendskab hertil.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed skal ophæve afgørelsen efter stk. 1, når vedkommende sundhedsperson genoptager faglig virksomhed i Danmark under anvendelse af den betegnelse, der er forbeholdt den suspenderede autorisation.

Fraskrivelse af autorisation og frivillig indskrænkning af virksomhedsområde

§ 10 d. En autoriseret sundhedsperson kan over for Styrelsen for Patientsikkerhed fraskrive sig autorisationen for en fastsat periode eller indtil videre.

Stk. 2. En autoriseret sundhedsperson kan meddele Styrelsen for Patientsikkerhed, at vedkommende vil indskrænke sit virksomhedsområde for en periode eller indtil videre.

Procedure for fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde

§ 11. Styrelsen for Patientsikkerhed anlægger retssag om fratagelse af autorisation efter §§ 7 og 7 a eller om indskrænkning af en autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde efter § 8 i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed skal, inden sag anlægges efter stk. 1, indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet. Styrelsen for Patientsikkerhed skal, inden sag anlægges, endvidere opfordre sundhedspersonen til at udtale sig skriftligt eller afgive en mundtlig redegørelse i et møde, hvori også Retslægerådet deltager.

Stk. 3. Det kan i en dom om fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde fastsættes, at anke ikke har opsættende virkning.

Bortfald af afgørelser om midlertidig autorisationsfratagelse eller indskrænkning af virksomhedsområde

§ 11 a. Afgørelser truffet af Styrelsen for Patientsikkerhed efter § 9, stk. 1-3, bortfalder, senest 2 år efter at styrelsen har truffet afgørelse, medmindre styrelsen forinden har anlagt retssag, jf. § 11, stk. 1.

Generhvervelse af frataget autorisation og ophævelse af indskrænket virksomhedsområde

§ 11 b. Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter ansøgning give en person, der har fået frataget sin autorisation efter §§ 7 eller 7 a eller indskrænket sit virksomhedsområde efter § 8, tilladelse til at generhverve autorisationen eller få ophævet indskrænkningen af virksomhedsområdet, når de omstændigheder, der begrundede autorisationsfratagelsen eller indskrænkningen af virksomhedsområdet, ikke længere er til stede.

Stk. 2. Afslag på generhvervelse af autorisation eller ophævelse af indskrænket virksomhedsområde efter stk. 1 kan tidligst indbringes for domstolene, 1 år efter at der er afsagt endelig dom om fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde, eller 1 år efter at generhvervelse af autorisationen eller ophævelse af indskrænket virksomhedsområde senest er nægtet ved dom.

§ 11 c. Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter ansøgning give en person, der har fået frataget sin autorisation efter § 7 b eller indskrænket sit virksomhedsområde efter § 8 a, tilladelse til at generhverve autorisationen eller få ophævet indskrænkningen af virksomhedsområdet. Tilladelse efter 1. pkt. er betinget af, at de forhold, der begrundede fratagelsen af autorisationen i udlandet, ikke giver anledning til begrundet mistanke om, at sundhedspersonen ved udøvelse af erhvervet i Danmark vil være til fare for patientsikkerheden. Tilsvarende gælder, når den pågældende i øvrigt i udlandet er blevet begrænset i sin ret til at udøve det erhverv, som er omfattet af autorisationen her i landet.

Stk. 2. En person kan forlange Styrelsen for Patientsikkerheds afslag på generhvervelse af autorisationen eller ophævelse af indskrænkningen af virksomhedsområde efter stk. 1 indbragt for domstolene. Har en person ved dom fået afslag

på generhvervelse af autorisationen eller ophævelse af indskrænket virksomhedsområde, skal der forløbe mindst 1 år, før personen kan forlange sagen prøvet på ny ved domstolene. Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse om afslag på generhvervelse af autorisation eller ophævelse af indskrænket virksomhedsområde efter stk. 1 skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 3. Begæring om domstolsprøvelse efter stk. 2 skal fremsættes over for Styrelsen for Patientsikkerhed, senest 3 uger efter at afgørelsen efter stk. 1 er meddelt den pågældende. Styrelsen for Patientsikkerhed anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Generhvervelse af fraskrevet autorisation og ophævelse af frivilligt indskrænket virksomhedsområde

§ 11 d. En fraskrevet autorisation, jf. § 10 d, stk. 1, generhverves, når en fastsat frist for fraskrivelsen er udløbet. En fraskrevet autorisation kan inden for en fastsat frist generhverves efter ansøgning til Styrelsen for Patientsikkerhed, hvis styrelsen vurderer, at generhvervelse ikke er forbundet med fare for patientsikkerheden. Tilsvarende gælder, hvis autorisationen er fraskrevet for en ikke nærmere bestemt periode.

Stk. 2. En indskrænkning af virksomhedsområde, jf. § 10 d, stk. 2, ophører, når fristen for indskrænkningen er udløbet. Indskrænkningen af virksomhedsområdet kan inden for en fastsat frist ophæves helt eller delvis efter ansøgning til Styrelsen for Patientsikkerhed, hvis styrelsen vurderer, at generhvervelse ikke er forbundet med fare for patientsikkerheden. Tilsvarende gælder, hvis indskrænkningen ikke gælder for en nærmere bestemt periode.

Stk. 3. Afslag efter stk. 1 på generhvervelse af fraskrevet autorisation eller ophævelse af frivillig indskrænkning af virksomhedsområde efter stk. 2 kan forlanges indbragt for domstolene. Har en person ved dom fået afslag på generhvervelse af fraskrevet autorisationen eller ophævelse af frivillig indskrænkning af virksomhedsområde, skal der forløbe mindst 1 år, før personen kan forlange sagen prøvet på ny ved domstolene. Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 4. Begæring om domstolsprøvelse efter stk. 3 skal fremsættes over for Styrelsen for Patientsikkerhed, senest 3 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Styrelsen for Patientsikkerhed anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Offentliggørelse af autorisationsændringer og andre tilsynsforanstaltninger

§ 12. Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør domme om fratagelse af autorisation efter §§ 7 og 7 a og om indskrænkning af virksomhedsområde efter § 8.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør afgørelser efter §§ 7 b, 8 a, 9, 9 b, 10, 10 b, 10 c, 36 og 51.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør beslutninger efter § 10 d, § 37, stk. 1, og § 51.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed meddeler landets apoteker om bortfald og generhvervelse af retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler efter §§ 36, 37 og 51. Styrelsen for Patientsikkerhed kan meddele oplysninger, jf. 1. pkt., til andre landes sundhedsmyndigheder.

Stk. 5. Bliver en autoriseret sundhedsperson i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 eller 4, ved dom eller kendelse frakendt eller udelukket fra retten til at udøve sundhedsfaglig virksomhed, skal anklagemyndigheden give Styrelsen for Patientsikkerhed meddelelse herom. Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør rettens dom eller kendelse om frakendelse.

Stk. 6. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af de i stk. 1-3 og 5 nævnte afgørelser, domme, kendelser og beslutninger, herunder om omfang samt tid, sted og form for offentliggørelse.

Bortfald af retten til selvstændig faglig virksomhed

§ 13. Retten til at udøve selvstændig faglig virksomhed bortfalder, når den autoriserede sundhedsperson fylder 75 år, jf. dog stk. 3. Retten til fortsat at anvende professionsbetegnelsen bortfalder ikke.

Stk. 2. For læger, tandlæger og kiropraktorer medfører stk. 1, 1. pkt., bortfald af tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed kan efter ansøgning give tilladelse til, at en autoriseret sundhedsperson fortsat kan udøve sin selvstændige faglige virksomhed helt eller delvis, efter at vedkommende er fyldt 75 år.

Afskæring af administrativ klageadgang

§ 14. Afgørelser truffet af Styrelsen for Patientsikkerhed efter §§ 7 b, 8 a og 9, § 9 a, stk. 1, § 9 b, stk. 1, § 10, stk. 1, § 10 a og 10 b, § 10 c, stk. 1, § 11 b, stk. 1, § 11 c, stk. 1, § 11 d, stk. 1 og 2, og § 13, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Uddannelse

Grunduddannelse af sundhedspersoner

§ 15. Regler om uddannelse af sundhedspersoner, der kan autoriseres efter denne lov, fastsættes af undervisningsministeren eller af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse, medmindre andet er fastsat i denne lov.

Stk. 2. En uddannelsesinstitutions afgørelser efter regler fastsat i medfør af stk. 1 kan påklages til vedkommende minister. Undervisningsministeren eller ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler om adgangen til at klage og kan herunder bestemme, at afgørelser ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, at omprøve og ombestemmelse i forbindelse med klager over forhold ved prøver kan resultere i en lavere karakter.

Videreuddannelse af sundhedspersoner

§ 16. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan efter forhandling med undervisningsministeren eller ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om videreuddannelse for personalegrupper inden for sundhedsvæsenet, hvor sådanne regler ikke allerede er fastsat ved lov. Herunder kan aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med de nævnte ministerier.

Stk. 2. Ved en videreuddannelse forstås efter denne bestemmelse en uddannelse, hvor den studerende gennemfører en samlet længerevarende uddannelse på et højere niveau end grunduddannelserne og med en udvidelse af den faglige kompetence.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om:

- 1) Videreuddannelsesinstitutionernes styrelse, organisation og finansiering.
- 2) Videreuddannelsernes indhold og mål.
- 3) Optagelse, herunder antal af studerende til videreuddannelserne.
- 4) Kvalitetskontrol, herunder censorordninger.
- 5) Ansættelse af lærere og videnskabelige medarbejdere.
- 6) Klager fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver samt om, at klager ikke kan indbringes for en højere administrativ myndighed.
- 7) Titelanvendelse ved gennemførelse af videreuddannelsen.

Kapitel 5

Pligter m.v.

Omhu og samvittighedsfuldhed

§ 17. En autoriseret sundhedsperson er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v.

Medhjælp

§ 18. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte nærmere regler om autoriserede sundhedspersoners benyttelse af medhjælp.

Oplysnings- og indberetningspligt

§ 19. En autoriseret sundhedsperson er forpligtet til at afgive de indberetninger og anmeldelser, som af hensyn til den offentlige sundhed afkræves vedkommende af sundhedsmyndighederne, og til at opfylde den oplysnings- og indberetningspligt, der i øvrigt påhviler vedkommende efter lovgivningen.

Erklæringer

§ 20. En autoriseret sundhedsperson skal ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, udvise omhu og uhildethed.

Stk. 2. En autoriseret sundhedsperson er forpligtet til på begæring fra en offentlig myndighed i det efter formålet for-

nødne omfang at afgive erklæring til offentlig brug om de sundhedsfaglige iagttagelser, som den pågældende er i stand til at give oplysning om, vedrørende en af vedkommende undersøgt, behandlet eller plejet person, der søger eller får offentlige økonomiske ydelser eller anden offentlig hjælp. Samme pligt påhviler sygehuse og lignende institutioner.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler for afgivelse af erklæringer. Kræves en i lovgivningen foreskrevet eller forudsat erklæring afgivet på en særlig blanket, eller ønsker en offentlig myndighed i øvrigt at benytte en særlig blanket, skal Styrelsen for Patientsikkerhed forinden have lejlighed til at udtale sig om blankettens indhold. Dette gælder dog ikke simple syge- og raskmeldingserklæringer.

Kapitel 6

Patientjournaler

Journalføring

§ 21. Læger, tandlæger, kiropraktorer, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, kontaktlinseoptikere og optometriste skal føre patientjournaler over deres virksomhed. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler herom.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om, at andre end de i stk. 1 nævnte grupper af autoriserede sundhedspersoner skal føre patientjournaler, herunder om omfanget af journalføringspligten m.v.

Journalens indhold

§ 22. Patientjournalen skal føres, når der som led i sundhedsmæssig virksomhed foretages undersøgelse og behandling m.v. af patienter. Patientjournalen skal endvidere føres ved indgreb i selvbestemmelsesretten efter §§ 27 d og 27 e i sundhedsloven. Der skal føres en journal for hver patient.

Stk. 2. Patientjournalen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for en god og sikker patientbehandling. Oplysningerne skal journalføres så snart som muligt efter patientkontakten. Det skal fremgå, hvem der har indført oplysningerne i patientjournalen, og tidspunktet herfor.

Stk. 3. Patientjournalen skal indeholde oplysninger om ethvert indgreb i selvbestemmelsesretten efter §§ 27 d og 27 e i sundhedsloven med angivelse af indgrebets omfang, begrundelse for indgrebet, og om der er givet samtykke.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler om patientjournalens indhold og andre pligter vedrørende journalføring.

Journalføringsmedier

§ 23. Patientjournalen kan føres manuelt eller elektronisk.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om sikkerheden i forbindelse med adgangen til og brugen af patientjournaler og kan herunder opstille krav om, at udenforstående ikke får adgang eller tilgang til journalen.

Rettelse af journaler

§ 24. Oplysninger i patientjournalen må ikke slettes eller gøres ulæselige.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler om rettelser i patientjournalen.

Opbevaring og overdragelse af journaler

§ 25. Patientjournalen skal opbevares i mindst 10 år efter den seneste optegnelse i journalen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Patientjournaler af betydning for en klage-, tilsyns- eller erstatningssag skal opbevares, så længe vedkommende sag verserer.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter regler om, hvem opbevaringspligten påhviler, og kan fastsætte en kortere opbevaringsperiode for nogle grupper af autoriserede sundhedspersoner og for dele af journalen.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan endvidere fastsætte regler om overdragelse og opbevaring af patientjournaler i forbindelse med, at en anden autoriseret sundhedsperson overtager behandlingen af en patient, eller en autoriseret sundhedsperson ophører med eller overdrager sin virksomhed. Styrelsen for Patientsikkerhed kan herunder fastsætte regler, der fraviger de almindelige bestemmelser om indhentelse af patienters samtykke til videregivelse af helbredsoplysninger.

Kapitel 7

(Ophæves)

§ 26. (Ophæves)

Afsnit II

Særlige bestemmelser for de enkelte grupper af autoriserede sundhedspersoner

Kapitel 8

Læger

Autorisation

§ 27. Autorisation som læge meddeles den, der har bestået dansk lægevidenskabelig embedseksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Den, der har bestået dansk lægevidenskabelig eksamen, skal over for et lægevidenskabeligt fakultet have aflagt lægeløftet, før autorisation kan meddeles.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som læge har kun den, der har autorisation som læge.

Stk. 3. Ret til at udøve lægevirksomhed, jf. § 74, har kun den, der har autorisation som læge.

Midlertidig tilladelse til at udøve lægevirksomhed

§ 28. Såfremt befolkningens behov for lægehjælp under større epidemier og lign. ikke kan dækkes, kan ministeren for sundhed og forebyggelse meddele andre end læger midlertidig tilladelse til at udøve lægevirksomhed.

Selvstændigt virke som læge

§ 29. Tilladelse til selvstændigt virke som læge meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed den læge, der har gennemgået den i § 31 omhandlede turnusuddannelse eller en uddannelse, der kan sidestilles hermed.

Stk. 2. En læge, som ikke har opnået den i stk. 1 nævnte tilladelse, kan virke i underordnet stilling på sygehus eller som amanuensis hos eller midlertidig stedfortræder for en alment praktiserende læge.

Stk. 3. En læge, hvis tilladelse efter stk. 1 er bortfaldet, jf. § 13, kan virke i underordnet stilling på sygehus.

Speciallæge

§ 30. En læge må ikke uden særlig tilladelse betegne sig som speciallæge. Ministeren for sundhed og forebyggelse afgør efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen baseret på rådgivning fra det i § 33 nævnte nationale råd for lægers videreuddannelse, inden for hvilke grene af lægevidenskaben læger kan opnå tilladelse til at betegne sig som speciallæge. Tilladelsen meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed.

Turnusuddannelse

§ 31. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling nærmere regler for den turnusuddannelse, der gives til autoriserede læger, for at disse kan opnå tilladelse til selvstændigt virke som læge, jf. § 29. Turnusuddannelsen skal foregå under ansættelse og have en varighed på 12-18 måneder.

Stk. 2. Såfremt det er nødvendigt for at skaffe læger adgang til den i stk. 1 nævnte turnusuddannelse kort efter aflagt eksamen, kan ministeren for sundhed og forebyggelse pålægge regionernes sygehuse og private sygehuse, som modtager offentlig støtte, eller på hvilke patienter indlægges for offentlig regning, at modtage læger i forhold til deres behov for lægeuddannet personale.

Stk. 3. Nærmere regler om de i stk. 2 nævnte pålæg fastsættes af ministeren for sundhed og forebyggelse efter forhandling med regionerne i forening, og således at der ikke pålægges noget sygehus m.v. pligt til at modtage et større antal læger end gennemsnittet af det antal, som i de sidste 3 år har haft tilsvarende virksomhed på sygehuset m.v., medmindre forholdene forandres.

Stk. 4. I tilfælde, hvor læger ikke inden for et rimeligt tidsrum efter eksamen kan få adgang til turnusuddannelse, bemyndiges ministeren for sundhed og forebyggelse til at dispensere fra de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

Videreuddannelse til speciallæge m.v.

§ 32. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter regler for lægers videreuddannelse ud over den i § 31 nævnte turnusuddannelse med henblik på udøvelse af nærmere bestemte lægelige funktioner, herunder virke i almen praksis, og for anvendelse af særlige betegnelser for læger, der har gennemgået sådan uddannelse.

Det nationale råd for lægers videreuddannelse

§ 33. Ministeren for sundhed og forebyggelse nedsætter et nationalt råd for lægers videreuddannelse, der rådgiver myndighederne i spørgsmål om lægers videreuddannelse.

Stk. 2. Rådet består af en formand, formændene for de 3 regionale videreuddannelsesråd, jf. § 34, og et af ministeren

for sundhed og forebyggelse nærmere fastsat antal medlemmer.

Stk. 3. Formanden og medlemmerne udnævnes for en 4-årig periode. Genudnævnelse kan finde sted.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse udnævner efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen rådets formand. Sundhedsstyrelsen udnævner de øvrige medlemmer samt suppleanter, der kan fungere i medlemmernes forfald. Suppleanterne udnævnes for samme periode som de medlemmer, de skal være suppleanter for.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om rådets sammensætning. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler for rådets virksomhed.

Regionale videreuddannelsesråd for læger

§ 34. De pågældende regionsråd nedsætter 3 regionale videreuddannelsesråd for læger for henholdsvis

- 1) Hovedstadsregionen og Region Sjælland,
- 2) Region Syddanmark og
- 3) Region Midtjylland og Region Nordjylland.

Stk. 2. De regionale videreuddannelsesråd har til opgave at rådgive regionerne i forhold vedrørende den lægelige videreuddannelse og at træffe afgørelse vedrørende fordeling af uddannelsesforløb inden for regionen, godkendelse af uddannelsesafdelinger og tilrettelæggelse af uddannelsesforløb m.v.

Stk. 3. De regionale videreuddannelsesråds afgørelser kan påklages til Sundhedsstyrelsen.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage efter stk. 2 og 3 og kan herunder bestemme, at afgørelser ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler for videreuddannelsesrådenes sammensætning og virksomhed.

Kapitel 9

Særligt om lægers ret til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler

§ 35. Anser Styrelsen for Patientsikkerhed det for ønskeligt, at der føres kontrol med en læges ordinationer af afhængighedsskabende lægemidler, kan den pålægge lægen at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, patientens navn og adresse og indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til styrelsen efter nærmere af styrelsen fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Bestemmelserne om ordination af afhængighedsskabende lægemidler gælder også for lægens personlige forbrug.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed afgør, hvad der i denne lov forstås ved afhængighedsskabende lægemidler.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 36. Dersom en læge, hvem der er meddelt pålæg efter § 35, begår væsentlig overtrædelse af dette, eller dersom Styrelsen for Patientsikkerhed finder, at vedkommende ordinerer afhængighedsskabende lægemidler på uforsvarlig måde,

kan Styrelsen for Patientsikkerhed fratage vedkommende retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af disse lægemidler for en tid af fra 1 til 5 år eller indtil videre.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Lægen kan forlange Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse efter stk. 1 indbragt for domstolene. Begæring om domstolsprøvelse skal fremsættes over for Styrelsen for Patientsikkerhed, inden 3 uger efter at Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse er meddelt den pågældende. Styrelsen for Patientsikkerhed anlægger sag mod lægen i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse efter stk. 1 har, medmindre Styrelsen for Patientsikkerhed bestemmer andet, virkning straks fra meddelelsen af afgørelsen og uafhængigt af, om afgørelsen begæres indbragt for domstolene.

§ 37. En læge kan over for Styrelsen for Patientsikkerhed fraskrive sig retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler eller en nærmere angiven gruppe af sådanne lægemidler for en nærmere angiven periode eller indtil videre.

Stk. 2. Retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler tilbagegives, når den angivne periode er udløbet. Styrelsen for Patientsikkerhed kan endvidere efter ansøgning tilbagegive retten helt eller delvis, hvis omstændigheder, der begrundede fraskrivelsen, ikke længere er til stede.

Stk. 3. Lægen kan forlange et afslag efter stk. 2 fra Styrelsen for Patientsikkerhed på tilbagegivelse af ordinationsretten indbragt for domstolene, hvis der er forløbet mindst 1 år efter fraskrivelsen af ordinationsretten, eller efter at tilbagegivelse af ordinationsretten senest er nægtet ved dom. Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 4. Begæring om domstolsprøvelse efter stk. 3 skal fremsættes over for Styrelsen for Patientsikkerhed, senest 3 uger efter at Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelse er meddelt den pågældende. Styrelsen for Patientsikkerhed anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

§ 38. En læge, der i medfør af § 36 eller § 37 har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, må ikke foretage sådanne ordinationer eller give andre læger vildledende oplysninger for at få dem til at ordinere lægemidlerne for sig.

§ 39. Når en læge efter ovenstående bestemmelser helt eller delvis har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, påhviler det Styrelsen for Patientsikkerhed at foretage de til lægens praksis fornødne ordinationer af sådanne lægemidler. Styrelsen for Patientsikkerhed kan dog udpege en anden dertil villig læge til at foretage disse ordinationer. Nærmere regler om fremgangsmåden ved disse ordinationer kan fastsættes af Styrelsen for Patientsikkerhed.

§ 40. Reglerne i § 11 b finder tilsvarende anvendelse for tilbagegivelse af retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler eller en nærmere angiven gruppe af lægemidler, som er frataget lægen efter § 36.

§ 41. Ordination af afhængighedsskabende lægemidler som led i behandling af personer for stofmisbrug kan alene foretages af læger ansat i lægestillinger ved de kommunale, regionale eller private institutioner, der er nævnt i sundhedslovens § 142, stk. 4. Dog kan enkeltstående ordinationer som led i abstinensbehandling af kort varighed foretages af andre læger.

Stk. 2. Ordinationsretten efter stk. 1, 1. pkt., kan efter aftale i nærmere bestemte tilfælde overlades til en anden læge, herunder en alment praktiserende læge eller en praktiserende speciallæge.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed fastsætter nærmere regler for ordinationen og for den hertil knyttede udlevering og kontrol, herunder om adgangen til at lade udlevering og kontrolforanstaltninger finde sted lokalt.

Stk. 4. Denne bestemmelse gælder ikke for behandling i Kriminalforsorgens institutioner. Justitsministeren fastsætter efter drøftelse med Styrelsen for Patientsikkerhed regler for samarbejdet mellem Kriminalforsorgens læger og de læger, der kan ordinere afhængighedsskabende lægemidler i medfør af stk. 1.

Kapitel 10

Lægers pligter og forhold til det offentlige

Lægens pligter

§ 42. Enhver læge er forpligtet til på begæring at yde den første fornødne lægehjælp, når hurtig lægehjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for påtrængende nødvendig, såsom ved forgiftningstilfælde, større blødninger, kvælningsanfald og fødsler, hvor jordemoderhjælp ikke kan skaffes til veje, eller hvor jordemoderen tilkalder lægen. Har lægen gyldigt forfald, eller kan rettidig lægehjælp blive ydet af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil, er lægen dog fritaget for den omhandlede forpligtelse.

Stk. 2. Ønsker en læge ikke længere at virke som læge, kan den pågældende ved skriftligt at meddele dette til Styrelsen for Patientsikkerhed frigøre sig for pligten til at yde lægehjælp efter stk. 1. Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør meddelelse om, at pågældende er ophørt med at virke som læge.

§ 43. Har en læge ydet fødselshjælp ved en fødsel, hvor ingen jordemoder har medvirket, påhviler det lægen at foretage de optegnelser og indberetninger, som det er påbudt jordemødre at foretage.

§ 44. Kommer en læge i sin virksomhed til kundskab om, at en person lider af sådanne sygdomme eller mangler i fysisk eller sjælelig henseende, at personen i betragtning af de forhold, hvorunder denne lever eller arbejder, udsætter andres liv eller helbred for nærliggende fare, er lægen forpligtet til at søge faren afbødet ved henvendelse til vedkommende selv eller om fornødent ved anmeldelse til Styrelsen for Patientsikkerhed.

§ 45. En læge, der samarbejder med lægfolk, som behandler syge, jf. § 73, må ikke bibringe almenheden en urigtig

forestilling om, at behandlingen sker efter lægens anvisning eller på lægens ansvar.

Takster for lægeerklæringer

§ 46. Vedkommende minister kan efter forhandling med pågældende lægeorganisation fastsætte takster for sådanne lægeerklæringer, som udkræves ifølge lovgivningen, og som hviler på lægeundersøgelser, hvis omfang i det væsentlige ligger fast. Det samme gælder med hensyn til lægeundersøgelser m.v., hvis omfang i det væsentlige ligger fast, og som foretages til brug for domstolene eller forvaltningen.

Kapitel 11

Tandlæger

Autorisation m.v.

§ 47. Autorisation som tandlæge meddeles den, der har bestået dansk tandlægeeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som tandlæge har kun den, der har autorisation som tandlæge.

Stk. 3. Ret til at udøve tandlægevirksomhed har kun den, der har autorisation som tandlæge.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen fastsætte regler om tandlægers adgang til at betegne sig som specialtandlæger.

Selvstændigt virke som tandlæge

§ 48. Tilladelse til selvstændigt virke som tandlæge meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed den tandlæge, der i 1 år har virket i underordnet stilling, jf. stk. 3, hos en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om den i stk. 1 nævnte praktiske uddannelse.

Stk. 3. En tandlæge, som ikke har opnået den i stk. 1 nævnte tilladelse, kan virke i underordnet stilling på en klinik under en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke.

Tandlægevirksomhed

§ 49. Tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse af instrumentel og medikamentel art, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om afgrænsningen af tandlægers virksomhedsområde over for lægers, herunder regler om, at enkelte dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af læger.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan endvidere fastsætte regler om, at dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af tandlæger, der har gennemgået en supplerende uddannelse.

§ 50. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om ordination og anvendelse af lægemidler, herunder bedøvelsesmidler, som led i udøvelsen af tandlægevirksomhed.

Afhængighedsskabende lægemidler

§ 51. Reglerne om retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler i kapitel 9 finder tilsvarende anvendelse

med hensyn til tandlægers ret til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler.

Stk. 2. En tandlæge, der har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, må ikke foretage sådanne ordinationer eller give vildledende oplysninger til andre for at få dem til at ordinere lægemidlerne for sig.

Kapitel 12

Kiropraktorer

Autorisation

§ 52. Autorisation som kiropraktor meddeles den, der har bestået dansk kiropraktoreksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som kiropraktor har kun den, der har autorisation som kiropraktor.

Stk. 3. Ret til at udøve kiropraktorvirksomhed har kun den, der har autorisation som kiropraktor, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Kiropraktorvirksomhed omfatter diagnostik, forebyggelse og kiropraktisk behandling af biomekaniske funktionsforstyrrelser i rygsøjle, bækken og ekstremiteter, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Kiropraktorer, læger og fysioterapeuter har ret til at udføre manipulationsbehandling af rygsøjlen. Det samme gælder registrerede alternative behandlere med minimum 250 timers uddannelse inden for manuel behandling.

Stk. 6. Manipulationsbehandling af kroppens perifere led, ledmobilisering af ryggen og kroppens perifere led og bløddelsbehandling er ikke forbeholdt autoriserede sundhedspersoner eller andre.

Stk. 7. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om den virksomhed, der udøves i medfør af stk. 4 og 5, og afgrænsningen heraf.

Selvstændigt virke som kiropraktor

§ 53. Tilladelse til selvstændigt virke som kiropraktor meddeles af Styrelsen for Patientsikkerhed den kiropraktor, der har gennemgået en supplerende praktisk uddannelse på 1 år hos en kiropraktor med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 2. En kiropraktor, som ikke har opnået den i stk. 1 nævnte tilladelse, kan virke i underordnet stilling på sygehus eller klinik, begge steder under en kiropraktor med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om den i stk. 1 nævnte supplerende praktiske uddannelse.

Kapitel 13

Sygeplejersker

Autorisation

§ 54. Autorisation som sygeplejerske meddeles den, der har bestået dansk sygeplejerskeeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som sygeplejerske har kun den, der har autorisation som sygeplejerske.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af sygeplejerskevirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 14

Jordemødre

Autorisation

§ 55. Autorisation som jordemoder meddeles den, der har bestået dansk jordmodereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som jordemoder har kun den, der har autorisation som jordemoder.

Stk. 3. Ret til at udøve jordemodervirksomhed har kun den, der har autorisation som jordemoder, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Jordmodervirksomhed omfatter konstatering af svangerskab, varetagelse af forebyggende helbredsmæssige undersøgelser under svangerskab, herunder behovsundersøgelser og undersøgelser med henblik på at diagnosticere risikosvangerskaber, samt fødselshjælp til den fødende og barnet under spontant forløbende fødsler.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af jordmodervirksomhed, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

Jordemoderens pligter

§ 56. Er der ved en fødsel tilkaldt læge, påhviler det jordemoderen at bistå denne under den behandling, som lægen skønner det nødvendigt at foretage.

§ 57. En jordemoder skal yde den nødvendige jordemoderhjælp, når hurtig jordemoderhjælp efter de foreliggende oplysninger er af afgørende betydning. Dette gælder dog ikke, hvis jordemoderen har gyldigt forfald eller rettidig jordemoderhjælp kan ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil.

Kapitel 15

Ergoterapeuter

Autorisation

§ 58. Autorisation som ergoterapeut meddeles den, der har bestået dansk ergoterapeuteksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som ergoterapeut har kun den, der har autorisation som ergoterapeut.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af ergoterapeutvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 16

Fysioterapeuter

Autorisation

§ 59. Autorisation som fysioterapeut meddeles den, der har bestået dansk fysioterapeuteksamen eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som fysioterapeut har kun den, der har autorisation som fysioterapeut.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af fysioterapeutvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 17

Bioanalytikere

Autorisation

§ 60. Autorisation som bioanalytiker meddeles den, der har bestået dansk bioanalytikereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som bioanalytiker har kun den, der har autorisation som bioanalytiker.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af bioanalytikervirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 18

Kliniske diætister

Autorisation

§ 61. Autorisation som klinisk diætist meddeles den, der har bestået dansk eksamen som klinisk diætist eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som klinisk diætist har kun den, der har autorisation som klinisk diætist.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som klinisk diætist og om afgrænsning heraf.

Kapitel 19

Radiografer

Autorisation

§ 62. Autorisation som radiograf meddeles den, der har bestået dansk radiografeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som radiograf har kun den, der har autorisation som radiograf.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som radiograf og om afgrænsning heraf.

Kapitel 20

*Bandagister**Autorisation*

§ 63. Autorisation som bandagist meddeles den, der har bestået eksamen og gennemført en praktisk uddannelse i henhold til en af ministeren for sundhed og forebyggelse godkendt uddannelse som bandagist eller et udenlandsk uddannelsesforløb, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om, at autorisation som bandagist kan meddeles på basis af en af undervisningsministeren godkendt uddannelse som bandagist.

Stk. 3. Ret til at betegne sig som bandagist har kun den, der har autorisation som bandagist.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af bandagistvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 21

*Kliniske tandteknikere**Autorisation*

§ 64. Autorisation som klinisk tandtekniker meddeles den, der har bestået dansk eksamen som klinisk tandtekniker eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, og har virket som klinisk tandteknikerassistent i 1 år enten hos en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke eller en klinisk tandtekniker, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som klinisk tandtekniker har kun den, der har autorisation som klinisk tandtekniker.

Stk. 3. Ret til at udøve virksomhed som klinisk tandtekniker har kun den, der har autorisation som klinisk tandtekniker, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Virksomhed som klinisk tandtekniker omfatter indsættelse og korrektion af aftagelige tandproteser til voksne personer med tandtab, som i øvrigt ikke har sygelige forandringer eller medfødte defekter i bevarede tænder og mund eller kæber.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om, at dele af virksomheden kun må udføres af kliniske tandteknikere i samarbejde med tandlæger. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan endvidere fastsætte regler om, at dele af virksomheden kun må udføres efter en tandlæges instruktion og under dennes tilsyn. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan endelig fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som klinisk tandtekniker, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Tandlægers og lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

Kapitel 22

*Tandplejere**Autorisation m.v.*

§ 65. Autorisation som tandplejer meddeles den, der har bestået dansk tandplejereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som tandplejer har kun den, der har autorisation som tandplejer.

Stk. 3. Ret til at udøve virksomhed som tandplejer har kun den, der har autorisation som tandplejer, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Virksomhed som tandplejer omfatter patientundersøgelse, fjernelse af hårde tandbelægninger og rodafglatning, pudsnings og polering af tandrestaureringer, herunder fjernelse af fyldningsoverskud, samt anlæggelse af infiltrationsanalogi (lokalbedøvelse). Virksomhed som tandplejer omfatter endvidere instrumentel fjernelse af bløde tandbelægninger samt afpudsnings af tænderne og indsætning og afregulering af tandreguleringsapparat.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som tandplejer, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Tandlægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

§ 66. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om ordination og anvendelse af lægemidler, herunder bedøvelsesmidler, som led i udøvelsen af tandplejervirksomhed.

Kapitel 23

*Optikere, kontaktlinseoptikere og optometrist**Autorisation som optiker*

§ 67. Autorisation som optiker meddeles den, der har bestået dansk optikereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Ansøgning om autorisation som optiker skal indgives til Styrelsen for Patientsikkerhed inden den 1. juli 2014.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som optiker har kun den, der har autorisation som optiker eller optometrist, jf. § 68.

Stk. 3. Ret til at udøve optikervirksomhed har kun den, der har autorisation som optiker, jf. dog stk. 6 og § 68, stk. 5.

Stk. 4. Optikervirksomhed omfatter synsbestemmelse med henblik på tilpasning, kontrol og udlevering af briller og andre individuelt udformede synshjælpemidler, dog ikke kontaktlinser, jf. § 68.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som optiker, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

Autorisation som kontaktlinseoptiker og optometrist

§ 68. Autorisation som kontaktlinseoptiker meddeles den, der har opnået autorisation som optiker, og som herudover har bestået en af undervisningsministeren godkendt uddannelse i kontaktlinsetilpasning eller gennemført et udenlandsk

uddannelsesforløb, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Ansøgning om autorisation som kontaktlinseoptiker skal indgives til Styrelsen for Patientsikkerhed inden den 1. januar 2016.

Stk. 2. Autorisation som optometrist meddeles den, der har bestået dansk optometristeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 3. Ret til at betegne sig som kontaktlinseoptiker og optometrist har kun den, der har autorisation som kontaktlinseoptiker eller optometrist.

Stk. 4. Ret til at udøve virksomhed som kontaktlinseoptiker og optometrist har kun den, der har autorisation som kontaktlinseoptiker eller optometrist, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Virksomhed som kontaktlinseoptiker og optometrist omfatter ud over virksomhed som optiker, jf. § 67, stk. 4, tillige tilpasning, kontrol og udlevering af kontaktlinser.

Stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som kontaktlinseoptiker og optometrist, jf. stk. 5, og om afgrænsning heraf.

Stk. 7. Lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 4-6.

Forholdet mellem autorisation som optiker og autorisation som kontaktlinseoptiker

§ 69. Fratagelse af autorisation som optiker medfører tillige fratagelse af autorisation som kontaktlinseoptiker. Fratagelse af autorisation som kontaktlinseoptiker medfører, medmindre Styrelsen for Patientsikkerhed indstiller andet, tillige fratagelse af autorisation som optiker.

Kapitel 24

Fodterapeuter

Autorisation

§ 70. Autorisation som fodterapeut meddeles den, der har bestået dansk fodterapeuteksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som fodterapeut har kun den, der har autorisation som fodterapeut.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af fodterapeutvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 24 a

Social- og sundhedsassistenter

Autorisation

§ 70 a. Autorisation som social- og sundhedsassistent meddeles den, der har bestået dansk eksamen som social- og sundhedsassistent eller en udenlandsk eksamen, som kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som social- og sundhedsassistent har kun den, der har autorisation som social- og sundhedsassistent.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som social- og sundhedsassistent og om afgrænsning af virksomheden.

Afsnit III

Kosmetisk behandling

Kapitel 25

§ 71. Ved kosmetisk behandling forstås korrektiv virksomhed, hvor det kosmetiske hensyn udgør den afgørende indikation, eller behandling, der som hovedformål har til hensigt at forandre eller forbedre udseendet.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om kosmetiske behandlinger eller behandlingsmetoder, der medfører risiko for patientsikkerheden, herunder risiko for komplikationer eller bivirkninger. Styrelsen for Patientsikkerhed kan endvidere fastsætte regler om, at de i 1. pkt. nævnte behandlinger eller behandlingsmetoder alene må udføres af personer, der har særlige faglige kvalifikationer.

Stk. 3. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om behandlingsudstyr til brug for kosmetiske behandlinger, hvis anvendelse indebærer risiko for patientsikkerheden. Styrelsen for Patientsikkerhed kan endvidere fastsætte regler om, at det i 1. pkt. nævnte behandlingsudstyr alene må anvendes af personer, der har særlige faglige kvalifikationer.

Stk. 4. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om form og indhold af den information, der skal gives patienten i forbindelse med kosmetisk behandling, herunder om krav til betænkningstid for patienten og om, hvem informationen skal gives af.

Stk. 5. (Ophæves)

§ 72. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om, at kosmetisk behandling, der udføres af autoriserede sundhedspersoner eller disses medhjælp, skal registreres i Styrelsen for Patientsikkerhed, og om, at registreringen er en betingelse for, at kosmetisk behandling kan udføres i privat regi af autoriserede sundhedspersoner.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan fastsætte regler om, at der af de autoriserede sundhedspersoner, der praktiserer med kosmetisk behandling, opkræves et årligt gebyr for Styrelsen for Patientsikkerheds udgifter i forbindelse med registreringsordningen.

Afsnit IV

Øvrige bestemmelser om sundhedsfaglig virksomhed

Kapitel 26

§ 73. En person, der ikke har autorisation efter denne lov, kan behandle syge, jf. dog § 1, stk. 3, og § 74. Den pågældende må dog ikke i den forbindelse udsætte nogens helbred for påviselig fare.

§ 74. En person, der ikke har autorisation som læge, må ikke behandle en person for veneriske sygdomme i smittefarligt stadium, tuberkulose eller anden smitsom sygdom.

Stk. 2. En person, der ikke har autorisation som læge, må ikke, medmindre andet er særligt lovhjemlet, foretage operative indgreb, iværksætte fuldstændig eller lokal bedøvelse, yde fødselshjælp, anvende lægemidler, der kun må udleveres fra apotekerne mod recept, eller anvende røntgen- eller radiumbehandling eller behandlingsmetoder med elektriske

apparater, mod hvis anvendelse af uautoriserede personer Styrelsen for Patientsikkerhed har nedlagt forbud på grund af behandlingens farlighed.

Stk. 3. Nåleakupunkturbehandling er ikke omfattet af bestemmelsen i stk. 2.

Afsnit V

Straffebestemmelser

Kapitel 27

§ 75. En autoriseret sundhedsperson, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 76. En person, der har fraskrevet sig eller fået frataget autorisation, har indskrænket eller fået indskrænket virksomhedsområdet efter kapitel 3, og som fortsætter med at udøve det pågældende hverv, straffes med bøde eller fængsel i indtil 3 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 77. En person, der efter at være fyldt 75 år udøver selvstændig faglig virksomhed uden Styrelsen for Patientsikkerheds tilladelse, jf. § 13, stk. 3, straffes med bøde.

§ 78. En person, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, jf. § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, § 54, stk. 2, § 55, stk. 2, § 58, stk. 2, § 59, stk. 2, § 60, stk. 2, § 61, stk. 2, § 62, stk. 2, § 63, stk. 3, § 64, stk. 2, § 65, stk. 2, § 67, stk. 2, § 68, stk. 3, § 70, stk. 2, og § 70 a, stk. 2, straffes med bøde.

§ 79. En person, der uden autorisation udøver virksomhed på et sundhedsfagligt område, der er forbeholdt autoriserede personer, jf. § 27, stk. 3, § 47, stk. 3, § 52, stk. 3, § 55, stk. 3, § 64, stk. 3, § 65, stk. 3, § 67, stk. 3, og § 68, stk. 4, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 80. En person, der uden tilladelse til selvstændigt virke som læge, tandlæge eller kiropraktor, jf. §§ 29, 48 og 53, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

§ 81. En person, der uden tilladelse til at betegne sig som speciallæge, jf. § 30, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

§ 82. En autoriseret sundhedsperson, der tilsidesætter en oplysnings- eller indberetningspligt efter § 6, stk. 1, § 19, § 20, stk. 2, og § 43 straffes med bøde.

§ 83. En læge eller tandlæge, der efter at have mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler fortsætter med foretage sådanne ordinationer eller giver andre læger eller tandlæger vildledende oplysninger for at få dem til at ordinere lægemidler for sig, jf. § 38 og § 51, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 84. En læge, der tilsidesætter sin hjælpepligt efter § 42, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2. En jordemoder, der tilsidesætter sin hjælpepligt efter § 57, straffes med bøde.

§ 85. En læge, der tilsidesætter sin pligt til at søge faren afbødet efter § 44, straffes med bøde.

§ 86. En læge, der bibringer almenheden en urigtig forestilling om, at en behandling ved en lægmand sker efter lægens anvisning eller på lægens ansvar, jf. § 45, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 87. En person, der uden autorisation efter denne lov behandler syge og i den forbindelse udsætter nogens helbred for påviselig fare, jf. § 73, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Stk. 2. Under skærpende omstændigheder, såsom hvis pågældende har forårsaget væsentlig skade på legeme eller helbred, eller hvis pågældende tidligere er dømt for overtrædelse af §§ 73 og 74, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år. Det samme gælder, hvis patienten er umyndig som følge af mindreårighed eller på grund af sindssygdom eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket tilstand er ude af stand til at varetage sine anliggender.

Stk. 3. Hvis en person, der tidligere er idømt frihedsstraf for overtrædelse af §§ 73 og 74, på ny idømmes sådan straf for overtrædelse af en af de nævnte bestemmelser, kan der ved dommen gives vedkommende pålæg om helt at afholde sig fra at behandle syge. Overtrædelse af sådant pålæg straffes med bøde eller fængsel i indtil 3 måneder.

§ 88. En person, der uden autorisation som læge behandler en person for veneriske sygdomme i smittefarligt stadium, tuberkulose eller anden smitsom sygdom, jf. § 74, stk. 1, straffes med fængsel i indtil 1 år, under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. At den pågældende som følge af sin manglende lægekyndighed ikke har været i stand til at erkende sygdommens natur, fritager ikke pågældende for straf.

§ 89. En person, der uden autorisation som læge foretager operative indgreb, iværksætter fuldstændig eller lokal bedøvelse, yder fødselshjælp, anvender lægemidler, der kun må udleveres fra apotekerne mod recept, eller anvender røntgen- eller radiumbehandling eller behandlingsmetoder med elektriske apparater, mod hvis anvendelse af uautoriserede personer Styrelsen for Patientsikkerhed har nedlagt forbud på grund af behandlingens farlighed, jf. § 74, stk. 2, straffes med fængsel i indtil 1 år, under formildende omstændigheder med bøde.

§ 90. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 91. I forskrifter, der er udfærdiget i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Afsnit VI

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Kapitel 28

§ 92. Loven træder i kraft den 1. januar 2007. § 95, nr. 3, træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Følgende love og bestemmelser ophæves:

- 1) Kapitel 2 og § 26 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 790 af 10. september 2002, som ændret senest ved § 63 i lov nr. 547 af 24. juni 2005,
- 2) lov om udøvelse af lægegerning, jf. lovbekendtgørelse nr. 272 af 19. april 2001,
- 3) lov om sygeplejersker, jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 14. november 1990,
- 4) lov nr. 142 af 26. april 1972 om fodterapeuter,
- 5) lov nr. 276 af 26. maj 1976 om tandlæger,
- 6) lov nr. 671 af 13. december 1978 om jordemødre,
- 7) lov nr. 100 af 14. marts 1979 om kliniske tandteknikere,
- 8) lov nr. 415 af 6. juni 1991 om kiropraktorer m.v.,
- 9) lov om terapiassistenter, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 30. august 1991,
- 10) lov nr. 379 af 18. maj 1994 om optikere m.v.,
- 11) lov nr. 307 af 24. april 1996 om kliniske diætister,
- 12) lov nr. 498 af 12. juni 1996 om tandplejere,
- 13) lov nr. 253 af 8. maj 2002 om bioanalytikere,
- 14) lov nr. 252 af 8. maj 2002 om radiografer,
- 15) lov nr. 431 af 10. juni 2003 om bandagister og
- 16) lov nr. 1137 af 22. december 1993 om sundhedspersonalets videreuddannelse m.v.

Stk. 3. Hvor autorisation er meddelt en person på grundlag af de i stk. 2 nævnte love, bevarer denne autorisation sin gyldighed efter denne lov.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i medfør af de i stk. 2 nævnte bestemmelser og love, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 93. Sundhedspersoner, der inden den 1. januar 2007 er fyldt 75 år, omfattes ikke af bestemmelsen i § 14 om bortfald af retten til at udøve selvstændig faglig virksomhed.

§ 94. Tandlæger og kiropraktorer, der inden den 1. januar 2007 har erhvervet autorisation som henholdsvis tandlæge og kiropraktor, får ved lovens ikrafttræden umiddelbart ret til selvstændigt virke som henholdsvis tandlæge, jf. § 48, og kiropraktor, jf. § 53.

§ 95. I lov nr. 547 af 24. juni 2005 om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 1, ændres »kosmetiske indgreb« til: »kosmetisk behandling«.

2. I § 17, stk. 5, ændres »§ 5 a, stk. 3, i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.« til: »§ 7, stk. 2, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed«.

3. I § 63, stk. 3, ændres »der er indsendt til pågældende klage- og tilsynsinstans« til: »hvor der er truffet afgørelse«.

§ 96. I lov om apoteksvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 657 af 28. juli 1995, som ændret senest ved § 108 i lov nr. 1180 af 12. december 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 22, stk. 1, nr. 5, og § 32, stk. 1, ændres »§ 5 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse« til: »§ 6 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed«.

§ 97. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 537 af 17. juni 2008 (Autorisation som social- og sundhedsassistent)¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 2008.

§ 3

Stk. 1. Personer, der har bestået dansk eksamen som social- og sundhedsassistent i henhold til lovbekendtgørelse nr. 823 af 15. juli 2004 om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser eller ældre bestemmelser om uddannelse som social- og sundhedsassistent, kan efter ansøgning indgive til Styrelsen for Patientsikkerhed senest 1 år efter lovens ikrafttræden meddeles autorisation som social- og sundhedsassistent.

Stk. 2. Styrelsen for Patientsikkerhed kan i konkrete tilfælde dispensere fra tidsfristen, hvis særlige forhold taler herfor.

Lov nr. 706 af 25. juni 2010 (Et nyt patientklagesystem, mulighed for at klage over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, forenkling af regler om tilsynsforanstaltninger m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-5. (Udelades)

Stk. 6. De hidtil gældende regler i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed finder anvendelse for indstillinger til indenrigs- og sundhedsministeren, som Styrelsen for Patientsikkerhed før denne lovs ikrafttræden har afgivet, og afgørelser, som Styrelsen for Patientsikkerhed før denne lovs ikrafttræden har truffet.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 361 af 9. april 2013 (Midlertidig autorisationsfratagelse ved manglende medvirken ved tilsyn og mulighed for Sundhedsstyrelsen for at stille sundhedsmæssige krav til behandlingssteders virksomhed)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. En sundhedspersons manglende efterlevelse af Sundhedsstyrelsens påbud om at medvirke ved tilsyn, jf. § 6, stk. 2, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, meddelt før den 1. juli 2013 kan ikke medføre midlertidig fratagelse af den pågældende sundhedspersons autorisation eller indskrænkning af den pågældende sundhedspersons virksomhedsområde, jf. § 1, nr. 4.

Stk. 3. § 6, stk. 3, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011, er fortsat gældende for Sundhedsstyrelsens påbud i henhold til § 6, stk. 2, som er meddelt før den 1. juli 2013, og som ikke senere er ophævet. § 6, stk. 3, 4 og 5, og § 9, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011, er fortsat gældende for Sundhedsstyrelsens påbud i henhold til § 6, stk. 3, som er meddelt før den 1. juli 2013, og som ikke senere er ophævet.

Stk. 4. § 6, stk. 3, 4 og 5, og § 9, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011, er fortsat gældende for Sundhedsstyrelsens påbud i henhold til § 6, stk. 3, som, jf. stk. 3, er meddelt efter den 1. juli 2013.

Stk. 5. En sundhedspersons manglende efterlevelse af Sundhedsstyrelsens begæring om at afgive oplysninger, jf. § 26, stk. 2, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, meddelt før den 1. juli 2013 kan ikke medføre midlertidig fratagelse af den pågældende sundhedspersons autorisation eller indskrænkning af den pågældende sundhedspersons virksomhedsområde, jf. § 1, nr. 4.

Lov nr. 656 af 8. juni 2016 (Styrelsen for Patientsikkerheds fremtidige tilsyn m.v.)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 3-5, 14, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 24 og 25, og lovens § 2, nr. 11 og 12, træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. Tilsynsrapporter offentliggjort i henhold til regler fastsat i medfør af sundhedslovens § 215 a, stk. 8, 5. pkt., og § 219, stk. 6, 2. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 1202 af 14. november 2014 med senere ændringer, og § 71, stk. 6, i lov

om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011 med senere ændringer, før lovens ikrafttræden, jf. stk. 2, forbliver offentliggjort efter gældende regler, dog højst 3 år i alt.

Stk. 5. En autoriseret sundhedsperson kan ikke fratages autorisationen, jf. § 7 a i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, som følge af at den pågældende før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, ikke har overholdt et fagligt påbud, en varig indskrænkning af virksomhedsområde eller en midlertidig autorisationsfratagelse, jf. § 7, stk. 2, 1. pkt., § 7, stk. 2, 3. pkt., og § 8, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011 med senere ændringer.

Stk. 6. En autoriseret sundhedsperson kan ikke fratages autorisationen eller få indskrænket sit virksomhedsområde, jf. § 7 b eller § 8 a i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, som følge af at den pågældendes udenlandske autorisation er blevet frataget eller indskrænket eller den pågældende i øvrigt i udlandet er blevet begrænset i sin ret til at udøve erhverv før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1. Dette gælder dog ikke, hvis der kunne være sket autorisationsfratagelse eller indskrænkning af virksomhedsområde i henhold til § 12 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011 med senere ændringer.

Stk. 7. Styrelsen for Patientsikkerhed kan ikke træffe afgørelse om midlertidig autorisationsfratagelse, forbud og suspension, jf. § 9, stk. 1, og §§ 9 b og 10 c i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, i situationer, hvor de af sundhedspersonens handlinger eller undladelser, der giver anledning til begrundet mistanke om fare for patientsikkerheden, har fundet sted før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1. Afgørelse om midlertidig autorisationsfratagelse på grundlag af handlinger eller undladelser, der har fundet sted før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, træffes fortsat efter § 8, stk. 1, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011 med senere ændringer.

Stk. 8. En autoriseret sundhedsperson kan ikke fratages autorisationen eller få indskrænket sit virksomhedsområde midlertidigt, jf. § 9, stk. 3, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, som følge af at den pågældende før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, har overtrådt et fagligt påbud.

Stk. 9. Styrelsen for Patientsikkerhed behandler ansøgninger om generhvervelse af autorisation eller ophævelse af indskrænkning af virksomhedsområde, der er frataget eller foretaget før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, efter § 11 b i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3.

Stk. 10. Styrelsen for Patientsikkerhed behandler ansøgninger om generhvervelse af autorisation eller ophævelse af

indskrænkning af virksomhedsområde i henhold til § 12 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011 med senere ændringer, der er frataget eller foretaget før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, efter § 11 c i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3.

Stk. 11. Styrelsen for Patientsikkerhed behandler ansøgninger om generhvervelse af fraskrevet autorisation eller om ophævelse af frivillig indskrænkning af virksomhedsområde på baggrund af den pågældende sundhedspersons meddelelse herom, der er modtaget i styrelsen før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, efter § 11 d i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3.

Stk. 12. Styrelsen for Patientsikkerhed offentliggør ikke beslutninger om fraskrivelse af retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, jf. § 12, stk. 3, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, der er modtaget i styrelsen før lovens ikrafttræden, jf. stk. 1.

Stk. 13. Styrelsen for Patientsikkerheds afgørelser med vilkår og aftaler om medvirken til oplysning af en sag om en sundhedspersons manglende egnethed i henhold til § 6 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves.

Stk. 14. (Udelades)

Lov nr. 1734 af 27. december 2016 (Ændring af kiropraktorers forbeholdte virksomhedsområde m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Lov nr. 113 af 31. januar 2017 (Etablering af en bisidderordning og praktiserende kiropraktorers mulighed for henvisning til billeddiagnostiske undersøgelser samt kvalitetsarbejde m.v.)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades).

§ 6

Lovens §§ 1, 3 og 4 gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Sundheds- og Ældreministeriet, den 18. august 2017

ELLEN TRANE NØRBY

/ Camilla Lerager Pedersen

-
- 1) Lovændringen vedrører kapitel 24 a og § 78.
 - 2) For så vidt angår lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed angår lovændringen §§ 1, 5-14, 35-37 og 40.
 - 3) For så vidt angår lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed angår lovændringen §§ 6, 8, og 9.
 - 4) For så vidt angår lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed angår lovændringen §§ 2, 3, 18, 20-25, 29, 30, 35-37, 39, 40, 42, 44, 48, 50, 53, 66-69, 71, 72, 74, 77, 82, 89 og kap. 3 og kap. 7.
 - 5) For så vidt angår lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed angår lovændringen § 52.
 - 6) For så vidt angår lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed angår lovændringen §§ 2, 3 og 5.